

KRISTIAN IV OG LAUGENE

for arbejdshjælp. Den nyankomne maa ved sin ankomst avgi sin verge til kroverten. Tidepengene skal være under opsyn av en av laugsmestrene og komme svendenes syke og trængende tilgode. De skal opbevares i en lade med to laaser. Svendene skal ha to skaffere som har hver sin nøkkel til skrinet, men dette skal opbevares hos laugsmesteren. Forøvrig skal svendenes likklæde opbevares i laden; denne kan ikke aapnes uten i nærvær av oldermænd, bisittere og laugsskriver. — En bønhasse skal staa tilrette for byfogden, og han maa betale bot til byen og laugget for sin forseelse. (De fleste uberettigede arbeidere har øiensynlig været svende siden fuserne er tat med i denne forbindelse.) Har vedkommende ikke noget at betale med kommer han i fængsel, hvor han maa hensitte en otte dages tid paa egen bekostning. Blir han grepet for anden gang, er bøterne det dobbelte eller han kan faa den spanske hæppe paa i tre dage og forøvrig tilbringe nætterne i fængsel. — Forlater en svend sin mester i urette tid, har han tapt retten til at arbejde paa vedkommende sted i det første aar. En vandrende skræddersvend er forpligtet til ved sin ankomst at ta ind paa kroen, herberget, og bli der indtil han har opnaadd arbeide, først da faar han sin verge igjen.

Tilslut følger saa en række artikler med bestemmelser angaaende drengene, og skraaen avsluttes med nogen paragraffer av mere almindelig indhold. Det staaer mestrene frit at ta til læredreng hvem de ønsker. Læretiden er tre aar, om forældrene eller guttens foresatte kan betale mesteren for læretiden, ellers er den fem aar. Naar læretiden er utløpet og drengen har avlagt prøve, kan han faa sit lærebrev, som da heller ikke maa bli ham negtet. Bare med øvrighetens bifald er det mulig at bortvise en dreng fra verkstedet. Mesteren maa ikke